

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiariorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

Paragraphvs III. De iis, à quibus petenda confirmatio déque tempore ac
loco ejus petendæ ac dandæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](#)

Abbatem ante benedictionem, ait Pirh. loc. cit. juxta c. transmissam. hoc ipsum tamen limitans ad loca, ubi consuetudo vigeret, ut Abbes post obtentam confirmationem benedicantur; eò quod ibi hanc potestatem Ordinis accipiant per benedictionem. Quod si intelligat Pirh. de non posselicitate, & acceptance potestatis exercendi illos actus licite, verum est; si vero etiam intelligat de non posse validè, & de acceptance ipsius potestatis Ordinis, non subsistit, juxta mox dicenda.

3. Respondeo tertio: non solum in locis, ubi ex recepta consuetudine Abbes non benedicitur, sed & in aliis, ubi vigoreta consuetudo, seu absolute loquendo, Abbes non, vel nondum benedicti omnia officia Abbatis propria, etiam ea, quæ sunt Ordinis, statim post confirmationem acceptam, expeditisque & exhibitis, ubi opus est, litteris confirmationis, administrare possunt validè (quin & in locis, ubi non solent benedici, licite) Lott. loc. cit. n. 14. (ubi: quod dicitur de Episcopo circa consecrationem, nullatenus trahendum est ad Abbatem respectu benedictionis; nimis enim diversa est ratio. *juncto* n. 18. ubi: benedictio non est de essentia, subintellige, sicut consecratio est de essentia, & simpliciter necessaria Episcopo, ut validè exerceat actus ordinis Episcopalis) Tamb. loc. cit. q. 3. n. 4. ubi: dicendum, benedictionem non esse simpliciter necessariam Abbatii ad hoc, ut actus Ordinis exercere possit; quod ipsum expressè assertus Pirh. loc. cit. Idq; unā cum Tamb. & Lott. probat ex c. de suppl. negl. Pralat. ubi Alexander III. concedit Cisterciensibus, ut si Episcopus tertio cum humilitate & devotione requisitus, Abbes benedicere renuerit, liceat Abbatibus proprios monachos suos benedicere, & alia, quæ ad hoc officium spectant, exercere &c. si enim benedictio hæc ad hoc esset simpliciter necessaria, Papa in negligentiam & contumaciam Episcopi diccesani potius dederit Abbatibus facultatem in eo casu eligendi, quem maluissent, Episcopum, à quo munus benedictionis consequerentur, quām absque benedictione exercendi omnia, quæ ad eorum officium spectant. Item ex eo, quod Abbes non perpetui, licet non benedicantur (benedictio enim est etiam quasi perpetua, indelebilis & inevitabilis, adeoque non datur propter officium temporale) tamen gaudent omnibus privilegiis & indulxit ad agendum, quibus fruuntur Abbes benedicti. Pirh. loc. cit. Tamb. q. 3. n. 5. Ac denique quasi à priori probant id iidem Pirh. loc. cit. Tamb. n. 6. 7. 8. ex eo, quod benedictio hæc non imprimat characterem, uti facit consecratio Episcopalis, nec à Christo instituta sit; quodque hanc potestatem exercendi actus illos non consequuntur tam per benedictionem, quām ex privilegio generali potissimum concessio Abbatibus benedictis, c. quoniam. d. 69. quod dein privilegium extensum ad Abbes non benedictos; pro quo Tamb. n. 7. citat Abb. in c. de suppl. negl. col. 3. Cardin. in clem. attendentes. §. statuimus. q. 5. & seq. de statu monachorum. quin Idem Abb. loc. cit. uti & Imol. & Felin. in cap. eam te. n. 7. de rescript. dicar, hanc benedictionem ad exercendum, quæ sunt officii Abbatum, potius esse de solennitate, & ad bene esse, quām de substantia; quod ipsum repetit Tamb. loc. cit. q. 5. n. 3. ubi: non est eadem ratio de hujusmodi benedictione, quæ est de consecratio Episcopi; quia hac benedictio est potius de solennitate, quām de substantia. Unde iam etiam ait Tamb. cit. q. 5. n. 4.

Abbatem ante benedictionem uti posse baculo pastorali & reliquis pontificalibus, pro quo citat Cardin. ubi ante. in clem. attendentes. Abb. ubi ante, & in c. quanto. de off. Ordinar. Felin. in c. eam te. de rescript. n. 7.

PARAGRAPHVS III.

De iis, per quos petenda confirmatio, déque tempore ac loco ejus petendæ & dandæ.

Quæstio 446. An ipsi electi confirmationem sua electionis petere possint?

1. Respondeo: de jure communī legitimè electi non solum sine nota ambitionis possunt, sed & debent petere confirmationem. Pass. de elect. c. 33. n. 39. cum communī; juxta c. quam sit. de elect. in 6. ubi præcipitur, ut quis electus intra trimestre petat confirmationem; quem textū non procedere solum de electione ad Cathedrales Ecclesiās, sed de quacumque electione ad quacumque Ecclesiā, ostendit *ibidem* Pass. Unde eriam electus sine omni nota ambitionis agere potest, & officium Judicis implorare pro confirmatione, ubi ea differretur. Donat. tom. 2. tr. 6. q. 16. num. 2. citans Host. in cap. quia propter. de elect. n. 66. postquam enim per consensum majoris partis eligentium perfecta naturaliter est ejus electio, potest is absque ambitione consentire; cūque per consensum illius & eligentium inter hos & illum contrahatur conjugale vinculum, is age re potest ad id, quod ei vi talis vinculi debetur, quod est confirmation, qua non est gratia, sed necessitatē & justitia. Donat. loc. cit.

2. Dixi: quantum est de jure communī; nam, ut testatur Donat. loc. cit. n. 4. in Ordine Dominicano non procedit textus ille c. quam sit. sive quod electus petere debeat, vel etiam possit confirmationem; ed quod is per electionem legitimam, etiam unanimem nihil juris acquirat, & quod in potestate Pralati sit, eum confirmare vel non; & quamvis eum non confirmet, non tamen tali electo concedatur appellatio, vel causa aliqua prosequendi. Nihilominus Pass. & ipse Dominicus loc. cit. n. 47. ait; quod tametsi, cū electo non queratur jus ullum, parum conveniens sit, eum petere confirmationem; attamen, quia, ut habetur c. quam sit. petitio confirmationis est Ecclesia beneficium, cuius negotium agitur, dum procuratur, ne diu maneat sine Pralato, etiam in hoc suo Ordine non damnum electum, qui confirmationem sui peteret.

3. De cetero hujus contrarium est in postulato, qui petere non potest sive postulationis admissionem. Pass. loc. cit. n. 43. in fine. ubi: tandem abest, ut in cit. c. quam sit. nomine electi comprehendatur postulatus, ut postulato potius prohibitus sit, non solum petere, sed & consentire postulationi; electio autem præcipitur, ut illam, nempe confirmationem, petat. Et quoque hujus contrarium in presentato, ita ut, sive is presentatus sit à pluribus patronis, aut eriam à Collegio aliquo ecclesiastico, sive ab uno patrono, eoque laico, necesse non sit, aut etiam patronum ulterius petere institutionem; eò quod, ubi presentatio facta est, jam Superior

perior fatis sit monitus de vacantia Ecclesie, & de eo, qui debet promoveri, & solum superest, ut ipso suo muneri non desit, sed in tempore sibi præscriptio idoneitatem præsentati inquirat, & Ecclesia vacanti provideat; adeoque opus non sit ulteriore petitione institutionis. Pass. loc. cit. n. 42 juncto n. 41, ubi etiam ostendit, textum illum c. quam sit. locum non habere in præsentato, etimique non comprehendendi ibi nomine electi.

Questio 447. An peti quoque possit per alios confirmationem electi, & quid in specie sit in hoc circa Electores?

Respondeo primò: potest electus non tantum per se, sed etiam per constitutum a se ad hoc procuratorem petere & procurare confirmationem electionis sua. Azor. p. 2. l. 3. c. 29. q. 11. Pirk. ad tit. de elect. num. 308. Barbol. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 246. Pass. loc. cit. n. 45. (ubi etiam, quod si electus impeditus sit, non teneatur procuratorem mittere, nisi in terminis c. cupientes. pro quo citat Franc. & Gemin.) Donat. tom. 2. tr. 6. q. 17. n. 1. ubi etiam, quod, et si in suo Ordine electus non possit petere confirmationem, possit tamen constitutere procuratorem, non ad defendendum jus sibi per electionem quasitum, quia id esset litigare de subjecto non supponente; sed ad informandum Papam de toto electionis negotio, præfertim, cum neque Regularibus vetitus recursus ad S. Sedem. Additque Idem Donat. loc. cit. n. 2. quod, cum hi procuratores debeat in judicio comparere (quod credo intelligit de casu, ubi confirmatione judicialiter obtinenda) & non admittantur, nisi sint publicis instrumentis instructi, juxta c. 1. de procurator. const. esse constitutendos per publicum contractum rogatum manu publici Notarii: & cum subscriptio constituentis, ut ait Idem Donat. n. 3. poret esse non nota, & facile falsificari, melius ac tutius esse, uti in hoc Notario seculari, quam regulari; dum quandoque ex privilegio (ut Dominicani teste eodem Donat. & Rodriq. gg. regul. tom. 3. q. 8. a. 1.) habent id Ordines quidam, ut ab eorum Prælatis in causis Religiosorum creari possiat Notarii ex ipsis Religiosis, qui inter eos sint eiusdem fidei & valoris, cujus sunt Notarii secularares. Porro procurator constitutus ab electo potest esse de numero diligentium. Donat. cit. q. 17. n. 1.

2. Respondeo secundò: potest quoque electus amicus sine ipsis mandato nomine illius petere confirmationem; modò electus id dein ratihabetur intra tempus constitutum ad petendam confirmationem; cum in omni caso ratihabitio debat fieri intra illud tempus, intra quod actus possit geri; ed quod ratihabitio retrorahatur, & mandato equiparetur, juxta reg. juris. 10. in 6. Azor. Pirk. Barbol. l. cit. Pass. n. 46. citans Lavor. de elect. c. 25. n. 41. Bax. in director. elect. p. 3. c. 43. n. 2. Gratian. discept. for. c. 573. n. 1. Tiraq. de penit. temperand. casu 22. n. 37.

3. Respondeo tertio: possunt quoque, & sufficit ad evitandam pœnam statutam c. quam sit. contra electum non petentem intra constitutum tempus confirmationem, Electores petere confirmationem, electo non petente, modò tamen is jam consenserit electioni, & non dissenserit confirmationi petenda. Laym. in cap. scriptum. de elect. num. 1. Pirk. cit. num. 308. citans cap. cum Ecclesia. de causa possessionis & propriet. Barbol. loc. cit.

Pass. loc. cit. n. 46. & 49. juxta c. cum inter canonicos. c. cum dilectus. c. dudum. de elect. Sic quoque in suo Ordine electores esse, qui petant confirmationem, ait Bass. cit. n. 47. Non tamen in c. quam sit. præcipitur Electoribus, ut petant confirmationem electionis, cum hoc ibi mandetur electo, non electoribus. Pass. n. 43. Cujus contrarium est in postulatione, cuius admissionem petere præcisè præcipitur postulantibus in cap. cupientes; et si hic textus non nisi de postulatione ad Cathedrales & Regulares Ecclesiæ loquitur. Pass. loc. cit.

4. Respondeo quartò: potest quoque Capitulum instituere procuratorem pro negotio confirmationis, qui et si absens percipiat fructus beneficiorum (intellige, quæhabet in Ecclesia, pro cuius bono laborat in hoc negotio) tanquam legitime impeditus à residendo; cum ejusdem Ecclesiæ negotiorum tractet. Pass. n. 50. ex Baldo in c. præterita. de elect. n. 1.

5. Respondeo denique: posse etiam quemlibet alium de Ecclesia instare pro confirmatione electi, cùm agatur de intereste totius Ecclesiæ, cuius Prælatus est electus. Unde & quilibet de Ecclesia potest appellare ab electione. Pass. n. 49. contra Bald. loc. cit. censentem, Electores posse petere confirmationem, sed quemlibet alium (subintellige, et si de cetero de Ecclesiæ) non posse prosequi causam appellationis.

Questio 448. An sufficiat electum vel electores petere, electione declarari canonicanam?

Respondeo negativè; siquidem simul stare possunt, electionem declarari canonicanam, & tamen eam non confirmari. Pass. cit. cap. 33. n. 51. citans Franc. in c. quam sit. de elect. in 6. ad §. ceterum. n. 3. Gemin. ibidem. n. 2.

Questio 449. An electus ad eandem Ecclesiam vel Prælaturam duabus diversis electionibus, utramque prosequendo, petere possit confirmationem?

1. Respond negativè. Pirk. ad tit. de elect. n. 323. Pass. de elect. c. 33. n. 48. Lott. l. 2. q. 13. n. 90. juncto num. 101. Laym. in cap. ut quis. de elect. in 6. juxta expressum textum ejusdem cap. ubi dicitur, non esse rationi consonum, ut quis per duas electiones ad eandem Ecclesiam simul (vel etiam divisim. ut Gl. in cir. c. ut quis. apud Pirk. loc. cit.) est electus (uti id contingere possit, dum quia putatur in priore electione errorem seu defectum commissum fuisse, post lapsum trimenstrum vel semestre Superior quasi jure ad se devoluto eundem prius jam electum in Ecclesia seu prælatura instituit: vel si Capitulares post primam electionem nondum privati iure eligendi, ad aliam novam electionem progressi eundem elegerunt. Pirk. n. 324. Laym. loc. cit. cum Gl. in c. ut quis. v. duas) utramque prosequatur, & confirmationem ex eis petat, cum non nisi ex una illarum valeat jus obtinere. Idque, etiamsi ab initio protestetur, quod non intendat nisi ex una, nempe ex ea, quæ valida fuerit, seu ex qua jus sibi competere constititerit, effectum confirmationis consequi. Quare, ne cum Ecclesia, ad quam electus est, vel adversarii, si quem habet, discrimine, in incerto vagetur, eligere debeat, quam ex illis duabus electionibus prosequi velit, ejusdemque confirmationem petere; ita ut ad alteram postea electionem

ctionem regressum habere non possit, utpote cui, alteram preferendo, renunciasse censetur, profiendo sibi jus ex altera non competere. Ratio hujus decisionis est, quod, cum non nisi ex una earum electionum jus haberri possit, confirmatio habens pro objecto electionem, nou possit habere pro objecto nisi unicam, eamque certam electionem. Quippe confirmatio, utpote habens se per modum decreti, quod fieri debet super re vel jure certo, in incertum ferri, seu in incerto vagari nequit; adeoque jam petitor determinare cogitur electione, quam, seu in vim cuius confirmari velit, quod quia necdum facit, protestando, se alterutra contentum esse velle, protestatio talis nihil operatur. Laym. Pirk. l. cit. Quod si autem quis eodem tempore electus esset diversis electionibus ad diversas Ecclesias, utramque electionem prosequendo, petere non potest confirmationem utriusque electionis, seu confirmari se pro utraque Ecclesia; non quidem quod confirmation sic vagaretur in incerto, sed quia non potest utrique simul Ecclesia dispensari, quo supposito, se prius determinare debet ad unam, alteri renunciando. Pass. loc. cit. n. 48.

2. De cetero non obstat responsi nostrae seu decisioni dicta decretalis *ut quis*, quod pluribus collationibus, vel institutionibus obtinens idem beneficium (dum v. g. quia dubitabat de valore prioris collationis sibi facta, impetrat insuper aliam seu novam collationem vel institutionem, siue ab uno, siue a diversis, quod non tantum potest, sed & consulto faciet. Laym. loc. cit. ex Abb. in c. post electionem. de concess. preb. absque eo, quod per hoc censeatur renunciare primae, cum secunda non sit contraria primae) utramque prosequi, & utraq; nisi, & ut possit ad defendendum se, juxta reg. 20. in 6. nemo pluribus uti defensionibus prohibetur: nam diversitas est in eo, quod in hoc casu agatur de jure jam quasito & obtento in beneficio per collationem, vel institutionem retinendo seu defendendo, ad quod non requiritur confirmationis; in altero vero casu agatur de jure querendo seu obtinendo in beneficio per confirmationem, qua confirmatio, ut dictum, non potest inniti super incerto seu duabus titulis incertis, cum debeat cadere super certum, Pirk. l. c. n. 324. Vel, ut Laym. l. cit. (quod tamen ferè in idem recedit) in eo est diversitas, quod electus sit petitor confirmationis, adeoque determinare debeat, quid petat, seu quam electionem confirmare velit: provisus vero non sit petitor, sed defensor sui juris; ad defensionem autem illi omnes modi permittantur, modò nou sint contrarii.

3. Utrum vero cit. decretalis *ut quis*, locu quoque habeat in presentationibus, ita ut pati modo presentatus duabus presentationibus nequeat utramque prosequi; sed arctetur unam eligere, & in vim illius petere institutionem, non convenit inter AA. Affirmativam tenent Lap. alleg. 8. n. 4. Lamb. de jurep. l. 2. p. 2. q. 5. a. 3. n. 6. Negativam tenent Pass. cit. n. 48. citans Barb. ad cit. c. ut quis. n. 5. Lott. l. 2. q. 13. n. 91. citans Gl. in cit. c. ut quis. v. eligere. & Rot. in Lunens. Sarzan. Capellan. 20. Jun. & 5. Decemb. 1601. Et expressius n. 49. ubi ait: arbitror textum cit. c. neque in verbis, neque in ratione applicari posse materia huic presentationis & institutionis. Rationem etiam dat Lott. a. n. 103, quod nimurum cesseret in hoc casu principalis ratio decretalis illius *ut quis*, nempe incertitudo illa; quippe dum supponitur quis duas habere presentationes ab eodem, vel diversis patronis, necesse est etiam supponere, eas

coram diversis praetendentibus instituere (cum non, sicut electionis actus conficitur in personis diligentium & electi, ita etiam presentationis actus conficiatur in personis presentati & presentantis, sed insuper requiratur persona habens instituere) unde licet utramque simul promoveat presentationem, dum tamen utramque non promovet coram eodem institutore, sed singulas singulariter coram singulis institutoribus, cetera illa incertitudo, & neutra harum institutionum vagetur in incerto. Verum quid vetat, quod minus contingere possit, ut idem duabus presentationibus a diversis patronis, quorum singuli jus prætendunt, præsentetur eidem seu coram eodem habente instituere, isque utramque acceptet ad videndum interim, cui ex præsentantibus jus ad præsentandum, & vi cuius ex hisce presentationibus præsentato jus competit; non secus ac contingit, dum ab electo duæ electiones de se factæ offeruntur eidem confirmatori, isque utramque acceptat ad examinandum, &c. Certè in hoc casu & que parum præsentatus utramque presentationem prosequi poterit, petendo institui in vim illius, qua valida censebitur, quam electus duabus electionibus, & utramque præsentans eidem confirmatori, petere possit confirmari se in vim illius, qua valida censebitur; quia & que vagabitur talis institutio in incerto; adeoque in hoc casu adhuc locum habebit dicta decretalis. Ad hac rationem aliam adjungit Lott. num. 105, nempe, quod neque materia illi institutionis applicari possit illud dicta decretalis; quod per optionem factam de una duarum electionum ita extinguitur effectus alterius, ut ad illam non relinquantur regres; siquidem ad hoc, ut per optionem unius via præcludatur altera, requiritur imprimis, ut ista præelectio fieri debeat juris necessitate; si enim impliciti ejus arbitrio positum sit, uti, quâ ipse vellet, non præcluditur hoc ipso regressus ad aliam. Dein utista præelectio fiat formaliter, id est, in executionem concessa optionis; ac denique ut res destinat esse integra (quod tunc intelligitur, quando per optionem unius optabilis quæritur jus cuiquam respectu alterius; ita ut si per talem optionem nihil quæratur alteri tertio, cetera ratio hac denegativa regressus) jam vero cesseret haec omnia in prosecutione plurium presentationum, cum nulli injecta sit haec necessitas a jure, nec iusta electio, nec interim jus quæstitum alteri. Verum quid si opponatur: et si in verbis citata decretalis non imponatur illa necessitas præligendi unam ex illis presentationibus; quippe quâ tantum loquitur de electionibus, imponit tamen & illam vi rationis ejusdem, nempe ejusdem incertitudinis, quâ nititur illa decretalis, intellige in nostro casu, dum eidem institutori idem prætentaretur duabus presentationibus, seu a diversis patronis. Quid si etiam dicatur, etiam, dum præelectio una ex dictis electionibus, nihil juris quæri per hoc tertio; nisi forte, in quantum, dum hæc præelecta electio est invalida, jus providendi devolvitur ad confirmatorem.

Questio 450. Intra quod tempus petenda confirmatio?

1. Respondeo: quivis electus, postquam electionem acceptavit, seu electione de se facta consensit, intra tres menses à die præstiti consensus numerandos confirmationem electionis petere debet. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 246. Pirk. de elect.

elect. n. 307. Laym. in qq. can. de elect. q. 108. Azor. p. 2. l. 6. c. 16. q. 2. Donat. Tom. 2. tr. 6. q. 3. n. 1. & tr. 7. q. 3. n. 1. cum communi juxta expressum textum cit. c. quām sit. de elect. in 6. Quod idem locum habere in postulato, nimur ut intra trimestre à postulantibus petatur postulationis acceptatio, tradunt Laym. Pirk. ll. cit. cum Gl. in cit. c. quām sit. v. vacuerur. Sufficit autem si petatur intra illud trimestre confirmation: nec ad evitandam penam ueniente est, ut confirmation obtineatur. Pass. de elect. c. 33. n. 51. cum Gl. in c. quām sit. v. petere. Siquidem ex momento hujusmodi petitionis legitimè & canonice facta constituitur in electo jus irrefractabile, etiam si ipsa confirmatio non sequatur. Lott. l. 3. q. 17. n. 203. argumento c. cum inter canonicos. & c. cum dilectus. de elect.

2. Neque etiam hoc tempus ad petendum datum currit legitimè impedito. Pirk. Laym. Azor. ll. cit. Pass. n. 54. juxta expressum textum c. quām sit. ubi: si justo impedimento cessante &c. Qualia impedimenta ponuntur à Gl. in cit. c. v. impedimento. infirmitas, viarum discriminem, Superioris seu confirmatoris impedimentum, frequens curiæ mutatio, tempestas maritima, vis fluminum &c. Proinde hoc tempus est utile, non continuum, alia maxima resultaret iniqüitas. Lott. loc. cit. n. 203. juxta Gl. in c. quām sit. v. obtainere & v. petere. Ubi & illud notandum, quod dictum supra ex Pass. n. 45. nempe quod, si electus fuerit impeditus, non teneatur petere confirmationem per procuratorem, nisi terminis. c. cupientes.

Questio 451. *Qualiter ad evitandas penas statutas negligentibus petere confirmationem, debeat probari hujuscemodi impedimentum?*

Respondeo: debet electus, qui passus est labi hujusmodi tempus, docere, fecisse se quidquid in se fuit, justificando justum impedimentum. Lott. loc. cit. n. 208. juxta c. cupientes. de elect. §. insuper. & ibi Archid. n. 4. Neque excusandum illum, qui probaret se ad Curiam accessisse in tempore praestituto; verum non potuisse habere copiam Papæ aut illius ministrorum, nisi de hoc simul solenniter protestatus fuisset, tradit Lott. loc. cit. n. 209. cum Gl. in c. cupientes. §. quod si per viginti. v. proposta. & Franc. de Marcha decisi. 1324. p. 1. in princip. Imone excusandum, si post personalem accessum ad Papam, pro positâ sua petitione, re infectâ illicitius status à Curia recessisset, tradit Idem Lott. n. 210. citato c. si postquam, delect. in 6. Gl. in c. cupientes. ubi ante V. comparare & Franc. de March. ubi ante n. 2. Verum loquitur Lott. de tempore constituto in c. cupientes, de quo paulo post.

Questio 452. *Quae pena statuta negligentibus petere confirmationem intra illud trimestre?*

Respondeo: amissio illus quæsiti electo ex electione. Barbos. juris eccl. l. 3. c. 14. n. 27. Pass. loc. cit. n. 53. Pirk. Laym. Azor. ll. cit. Electione siquidem, ut dicitur in c. quām sit. ed ipso viribus evanescatur, seu ipso facto & jure irrita censetur. Proinde hic Canon & pena non est sententia ferenda, sed latè; ita ut nullâ opus sit alia declaratio super privatione juris quæsiti electo. Pirk. loc. cit. n. 308. Pass. cit. n. 53. citans Franc. in c. quām sit. n. 4. Gemin. ibid. n. 5. Barbos. ibid. num. 10. Suar. de LL. l. 5. c. 6. n. 4. cuius contrarium erat omis, seu jure

antiquo, dum, si electus post præstitum electioni consensum non petierat confirmationem, nunquam propterea privabatur jure sibi quæsito per electionem; sed per Superiorum cogebatur petere confirmationem. Pirk. cit. n. 308. in fine. citans Gl. in c. quām sit. v. evanescatur. Censetur autem in tantum jus illud quæstum electo resolutum per negligentiam illam in petendo, ut etiamsi sequatur post elapsum illud tempus confirmatio, sit ipso jure nulla. Pirk. cit. n. 308. Lott. l. 3. q. 17. n. 204. nisi forte confirmatione lcienter, seu ex certa scientia ab eo, qui alias suo jure conferre poterat Prælaturam, facta fuisset. Pirk. Lott. ll. cit. cum gl. in c. quām sit. v. vacuerur, ad finem. Porro vis illa resolutiva juris quæsiti non consistit in contemptu, sed in simplici negligencia. Lott. n. 206. cum Gl. in c. cupientes. v. expiat.

Questio 453. *An, & qualiter per negligentiam electi in petendo, & hinc evanescere electione, jus remaneat Electoribus procedendi ad novam electionem?*

Respondeo: electo negligente intra illud trimestre petendo, nationem suū, non est ed ipso extincta pro illa vice in Capitulo facultas eligendi, jure providendi devoluto ad Superiorum; sed resolutio ob negligentiam illam jure quæsito per electionem electo, redintegratur potestas Capituli pro nova electione, ac si nova contigisset vacatio, aut ac si nulla contigisset adhuc electio. Pirk. cit. n. 308. Pass. n. 51. Lott. l. 3. q. 17. n. 212. juxta c. selectione. de elect. in 6. Unde jam etiā tempus integrum datum ad eligendum à jure communi habent electores. Addit tamen Lott. n. 213. quod, ubi jam presentata est electio Papæ, per negligentiam in prosequendo eandem extingui in Capitulo pro ea vice facultatem eligendi, seu eligendi iteratō, potestate providendi devolutā ad Papam. Et quidem ut ait Lott. n. 214. non ex sola ratione plenitudinis potestatis aut celerioris expeditionis; sed quia beneficium hoc ipso jam censetur & manet affectum Papæ, ut ideo, non fecus ac per appellacionem ligentur manus quorumcunque inferiorum per hanc deviationem in manibus Papæ.

Questio 454. *An superior possit abbreviare illud trimestre à jure communi datum ad petendam confirmationem, electumque compellere ad citius eam petendam?*

Respondeo: id eum posse ex legitima causa. Pass. loc. cit. n. 52. citans Franc. in c. quām sit. §. ceterum. n. 2. Gemin. n. 3. siquidem, sicut ubi confirmatori constat de electione & consensu electi, potest, quandoconque voluerit, electionem inventam canonicam confirmare, ita ex officio potest inquire & instare, ut quam cito habeat decretum electionis; quia agitur de utilitate Ecclesiæ, quam ipse ex officio promovere potest. Estque assignatio illa trimestris indulgentia facta electo, ut autem non censeatur negligens, & puniatur ut talis; non tamen ligantur per hoc manus Superioris, quin ex rationabili causa possit abbreviare, seu non exceptare hoc trimestre, & compellere, ut in tempore breviori sibi scripturæ electionis consignentur, & pro confirmatione instetur, vel etiam nullo instante electionem confirmet, si Ecclesiæ utilitas sic posuerit, & electus consenserit electioni, eique non renunciarit. Pass. loc. cit.

Questio

Questio 455. An, & qualiter trimestre illud concessum à Gregorio X. in c. quam sit. restrictum sit per Nicolaum III. in c. cupientes de elect. in 6.

Respondeo: quod ad Ecclesiás Cathedrales & regulares scilicet virorum, nam in electionibus monialium non per omnia locum habet hæc decretal discipentes, ut pater ex c. *indemnitatis*, *de elect. in 6.* Pirk. loc. cit. n. 309, cum Gl. in c. *cupientes. v. regularium*) ad quas electorum confirmationes peti debent à Sede Apostolica ratione immediata subjectionis vel appellationis ad eandem Sedem interposita: uti hanc disjunctionem addunt Pirk. & Laym. *ll. mox citand.* hoc tempus immutatum est; statuitur siquidem in c. *cupientes.* ut hi electi intra unum mensē post praesitum consensum in electionem debito tempore à Capitulo præsentatam electo: vel (in quo hæc decretalis decretalem quam sit. declarat, utpote in qua non habetur ea disjunctio, Laym. *ad c. cupientes.*) ubi hæc præsentatio debito tempore facta non est, post habitam aliunde electionis de se facta notitiam, iter arripiant ad diem Sedem pro confirmatione perenda, & causa electionis prosequenda cum omnibus actis & momentis causa. Finito autem eo mensē (qui datur ad parandum se ad iter) considerandum tempus, infra quod electi, spectata locorum distantia, comodiè Romanam venire posunt; cum aliquorum locorum vicinitas minus, aliorum distantia prolixius tempus exigat; ac insuper præter tempus illud boni viri arbitrio astimandum, expectandum est per 20. dies, intra quos, si electi personaliter (nisi, ut addit Laym. in c. *cupientes*, ob magnam loci distantiam privilegio aut consuetudine præscripta remissio facta sit) non advenierint, aut si justè impediti sint, Procuratorem seu notarium non miserint: aut si in intra dies 15. post dictos 20. numerandos plenam fidem non fecerit de impedimento, tum electi omni jure, si quod eis per electionem quæsitus, privati existant, nisi talia impedimenta intercessissent, qua ad declinationem pœnam hujus Iudicii sufficientia videantur, & propter quæ videatur illis ad personaliter comparendum longius tempus concedendum. Probare autem debent electi impedimentum personalis adventus sui, & nihilominus, eo impedimento cessante, personaliter comparere, alioquin amittant jus suum, uti habetur §. *insupers.*

2. Quod si etiam electi personaliter compararent, aut procuratorem miserint, sed sine actis, iuribus & momentis suis, eam pœnam incurront, ut ad illa producenda extra Curiam nulla alia eis detur dilatio, nisi ex iusta causa, ut quia instrumenta semper delata amiserint; vel aliqua de novo eis opponuntur, uti habetur *cit. c. §. electus verò. & Gl. ibi. v. ex iusta causa.* Ita ferè textum *cit. c. cupientes.* compendio referentes Laym. in *cit. c. & Pirk. ad tit. de elect. n. 310.*

3. Ethicæ de electo; quod ad Electores enim statuitur præterea in *codem c. cupientes. §. ad hec.* ut si duas personas ex capitularibus (infra idem tempus, intra quod electus debet personaliter comparere) ad Sedem Apostolicam mittant, sufficienter instructas ad informandum Papam de tota causa electionis. Et quidem sumptibus Prælaturæ, si ejus bona à bonis Capituli sint divisa, & si bona sint communia, ex iisdem, vel à capitulo aliunde prævisis, si non suppetunt, neque ex divisis, neque ex

communib. Dum verò electio celebrata in discordia, habet àque una vel plures electiones, duæ ex utraque parte Capitulares mittendi sunt, & electus vel electi impenas præstare debent, idque sub pœna ferendæ privationis juris quæstip per electionem, nisi eos inopia excusat, in quo casu electores impenas ferre debent juxta Gl. *ibid. v. impunitia.*

4. Ac denique, dum unus electus, cui aliquis vel aliqui se opponunt, hoc casu opposentes expensis eorum propriis, si duo tantum, vel si plures, saltem duo ex ipsis opponentibus, impenas ipsorum opponentium propriis, cum actis & momentis instructi compareant, ut per illos Papa plena informetur. Ita iudicem Pirk. & Laym. *ll. cit.* qui etiam postrem addit, quod si electores dictas personas, vel saltem, si ex impedita fuerint, procuratorem sufficienter instructum non miserint, passuri sint pœnam, intellige illam, de qua paulo ante ex Lott. ut nimirum amittant jus iteratò seu pro illa vice eligendi.

5. Postrem statuitur in *codem c. cupientes. §. final.* eadem ferè procedere in postulatis ac postulatibus concorditer vel discorditer (intellige quo ad procurandam missis à Capitulo acceptationem postulationis) qua in electis & eligentibus, dum postulati ideo, quia in state, Ordinibus vel similibus defecutum patiuntur (in his enim, qui ideo postulati, quia jam alijs Ecclesiis alligati sunt, dicit textus, esse servanda jura antiqua) præterquam quod postulati consentire non debeant postulati, nec tenentur præstare sumptus ad missum illam capitularium necessarios; sed id specter ad postulantes, five in concordia, five discordia facta postulatio. Cetera, qua statuntur in *cit. c. cupientes.* circa illos, qui super electionis confirmatione negotio accidunt ad Sedem Apostolicam, qualiter habeantur pro præsentibus, & frui possint interea fructibus suorum beneficiorum, vide apud Pirk. loc. cit. n. 311. & 312. & dicta à nobis alibi, ubi de reuersitate.

6. Illud verò notandum, quod dum electus juxta *c. cupientes.* personaliter Romanum accedens ad electionis suæ negotium prosequendum, ante finitum hujusmodi negotium sine sententia recedat, is quoque jure per electionem sibi quod sit vi hujus decretalis èd ipso privatus existit, ac si Romanum accedere intra tempus præfixum neglexisset. Lott. *l. 3. q. 17. n. 200.* Pirk. *n. 314.* *juxta c. postquam de elect. in 6. & Gl. in c. cupientes. §. quod si per 20. v. comparere.* Paria enim censentur juxta *c. certum.* *ll. q. 3.* non venire, & venire quidem, sed sine licentia recedere, five non exspectare causæ sue finem. Adeoque licet *c. cupientes.* spectatis præcis verbis tantum, puniatur dicta pœna, qui non veniat Curiam; attentâ tamen mente legislatoris, qua ex ratione ac fine legis cognosci debet, apparent, in dicta decretali *cupientes.* quoque exigi, ut electus ad Curiam veniens usque ad finem negotium electionis prosequatur. Atque ita etiam in lege hac penal constitutio illius extendatur ad casum verbis ejusdem non expressum, sed ex mente legislatoris & intentione, qua verbis præseruit, comprehensum. Pirk. *cit. n. 314.* Non tamen incurritur dicta pœna, dum electus Romanum ex dicta causa veniens eo tempore, quo non impeditur processus causa, peregrinaretur recreationis vel alia simil de causa extra Curiam ad pauca miliaria; cum *juxta l. divortium. ff. de divortio,* non videtur recessisse;

qui brevi est reversurus. Pirh. loc. cit. juxta Gl. in c. cupientes, v. mente. Porro quod hic dictum de persona venientis Romanam, & recedentis sine venia, paratione intelligendum esse de aliis quoque personis Capitularium Romani accedentium in dicto negotio, tradit ibid. Pirh. cum Gl. v. omnino.

7. Illud item notandum, quod, dum postquam à confirmatione, vel provisione facta ab eo, ad quem ob inferiorum negligentiam potestas eligendi devoluta est, ad Sedem Apostolicam appellatum est, observanda sint omnia ea, quae in dicta decretali cupientes, de veniendo & mittendo ad Curiam dicta sunt: ut etiam electus, & electi gentes, & appellantes venire teneantur, aut personas instructas mittere ad Apostolicam Sedem. Pirh. n. 315, juxta cap. s. postquam. §. fin. Cùm licet in eo cap. agatur de electione, non facta mentione confirmationis, eadem tamen sit ratio in confirmatione in hoc casu, quae in electione, ut scilicet Superior informetur in causa; ac proinde idem esse debet jus, ut nimur in causa appellationis ad Sedem Apostolicam à confirmatione per Superiori ordinarium facta, ipsi quoq; principales veniant ad Curiam, aut mittant personas, & ante negotium finitum non recedant. Pirh. ibid. juxta Gl. in cit. c. postquam. v. confirmatione. Idemque dicendum, si appeleretur à provisione, cùm electio, confirmatio, postulatio, provisio in his casibus equiparentur. Pirh. ibid.

8. Illud deuique notandum, quod hæc decretalia cupientes, adhuc hodie locum habeat in electionibus, quae sunt à Capitulis Ecclesiasticorum Cathedra- lium; quia etsi ex immediata subiecta non sunt Sedes Apostolicæ, electiones tamen in iis factæ ad dictam Sedem deferenda, & ab ea expectanda earum confirmatione; adeoque expectatur in Curia usque ad tempus hic constitutum, etiam juxta conditio Germania. §. Item placet. Pirh. n. 310. in fine.

Quæstio 456. Intra quod tempus danda confirmatio?

1. Respondeo: licet ad eligendum, uti & ad pertendam electionis facta confirmationem, non tamen est certum præfixum in jure tempus, intra quod is, ad quem jus confirmandi spectat, electum confirmare teneatur; non secus, ac illud constitutum non est habenti jus instituendi ad institendum præsentatum. Pass. de elect. c. 33. n. 56. citans Abb. in c. postquam. n. 8. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 254, circonscripsit. habendi concursus, requirit. 9 dub. I. Lavor. de elect. tit. 4. c. 25. n. 43. Pirh. ad tit. de elect. n. 309. citans Rebuff. in pr. tit. de devolut. n. 6. Cùm enim tam electus quam eligentes agere possint aut teneantur, ut confirmatio fiat, satis per hoc provisum censemur. Pirh. loc. cit. Ait tamen Donat. tom. 2. tr. 7. q. 3. n. 2. quod confirmator teneatur ad summum intra tres menses confirmare, idqne colligi ex c. ne pro defectu. de elect. ubi dicitur: ad quem devoluta potestas, non differet ultra tres menses. Verum loquitur illud cap. de eo, ad quem devoluta potestas providendi ob non factam electionem intra præfixum tempus.

2. Quod si tamen confirmator renuat, aut diu differat confirmationem, cùm Ecclesia intersit, quamprimum, si commodè fieri potest, fieri confirmationem, ne diutiæ vacet, potest in hoc casu peti à Superiori confirmatoriis, ut is eum ad confirmandum compellat, præfigendo ei terminum cum intimatione, nisi intra illum confirmet, ipse Superior jure devoluto id faciet. Pirh. loc. cit. Bar-

bos. citans Lavor. ubi ante n. 44. Sigism. à Bonon. de elect. dub. 45. n. 3. & Rotam in Legion. confirm. 23. Januar. 1617. Pass. loc. cit. citans Tamb. de jure Abb. tom. 1. d. 6. q. 2. n. 10. Porro hic terminus ei præfixus brevis esse debet, ita ut, licet sit arbitrarius, excedere tamen non debeat 6. mensæ. Barbos. loc. cit. citans Masslobi. ubi ante. & Lamb. dejure. l. 2. p. 3. q. 2. a 6. n. 4. Pass. loc. cit.

Quæstio 457. Vbi, seu in quo loco fieri possit, seu dari confirmatio?

1. Respondeo primò: necesse non est, ut ea fiat in Ecclesia, ut voluit Lavor. apud Pass. sed fieri potest in Ecclesia, vel in palatio, aut camera Superioris Ecclesiastici confirmantis; non tamen in palatio Principis secularis. Pass. de elect. c. 33. n. 170. (qui etiam addit, tandem esse rationem de quocunque loco honesto) Pirh. ad tit. de elect. n. 327. juxta c. quæ fronte, de appell. ubi Alexander III. reprehendit Archiepiscopum Cantuariensem, quod juris ordinem pervertens, non in Ecclesia, sicut honestum & canonicum est, nec in palatio aut camera sua, sed in Regis camera contra juris præscriptum & officii pontificis dignitatem Episcoporum electiones confirmat. Ratio autem est; quia confirmatio, ut dicetur infra, cognitionem causæ requirit, citationemque eorum, quorum interest, & ideo de plano expediti nequit, sed pro tribunali. Pirh. loc. cit. cum Gl. in cit. c. quæ fronte. v. contra debitum juris; cuiusmodi autem spiritualia in Ecclesia, vel alii locis ad id deputatis fieri debeant. Pirh. cum Gl. loc. cit. v. canonicum.

2. Respondeo secundò: confirmatio tamen facta in domo Principis secularis ex hoc solam capitale non est irrita, cùm id in jure nullibi expressum. Pirh. loc. cit. citans Innoc. in c. quæ fronte. n. 1. v. debitum. Quamvis, ut ait Pirh. irritati possit tanquam facta contra canones. Argumento c. quanquam. de elect. in 6.

3. Respondeo tertio: dum adest contradictor, ita ut in iudicio contendendum sit, magis deceret, ut in palatio aut consistorio confirmatoris, quam in Ecclesia, utpote quæ est dominus orationis, non litium, lishæc agatur. Pirh. loc. cit. citans Alex. de Nevo. inc. quæ fronte. n. 4. & subiungens, processum judicij secularis institutum in Ecclesia esse vetitum, non verò processum causæ Ecclesiasticæ, juxta c. 2. §. ordinarii. de immunit. Eccl. junctæ gl. ibid. v. processus.

Quæstio 458. An confirmari possit electus per Superiorem existentem extra suum territorium?

1. Respondeo primò: dum proceditur ad confirmandum in contradicitorio iudicio, non potest extra territorium suum eam confirmare; sed quod tunc debet fieri, seu dari in forma diffinitiva sententia, & jurisdictio in alieno territorio exerceri non possit. Garc. de benef. p. 5. c. 8. n. 141. Pass. de elect. 6. 33. n. 170. citans Jo. Andr. & Dominic. in c. fin. de off. Vicar.

2. Respondeo secundò: quin etiam, dum non potest confirmatio fieri nisi solemniter, hoc est, non nisi servando in confirmatione formam cap. fin. de elect. in 6. nimur cum citatione lese oppositionis electioni, & cum causa cognitione, non potest confirmari electus ab existente extra suum territorium sine licentia Judicis illius territorii. Pirh.

cit. n. 327. Pass. loc. cit. citans Abb. in cap. novit. de off. Vicar. n. 5. Franc. ad c. fin. de elect. in 6. n. 9. &c. Quod idem ferè tenet Garc. loc. cit. n. 142. in quantum citato pro hoc Lamb. *de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. a. 11.* ait; quod si ad confirmationem proceditur judicialiter, & cum cognitione causa, five instantे contradicte, five ex officio instantе fiscali, vel alias in forma judicij per assignationem Auditorij, ut solet, non potest fieri extra territorium, neque cognitio causa, neque confirmationis, si fit in sententia. Addit etiam Garc. quod, ubi intra territorium confirmantis facta est sententia de confirmando, confirmationis jam fieri possit extra territorium, utpote jam actus extrajudicialis, & voluntaria jurisdictionis.

3. Porro procedere hanc secundam responsionem, nimurum adhuc censeri judicialiter fieri confirmationem, & hinc ad eam devenire non posse Superiorum existentem extra territorium suum, tradit Pass. loc. cit. etiamsi misceatur aliquid summarii judicij, v. g. si nullo comparente ex citatis, Superior ex officio se informet de aliquibus aliunde sibi indicatis; quod fieri potest in summario judicio & extrajudicitaliter. Eò quod per hoc judicium per se & simpliciter non desinat esse contentiousum & solenne, cum non fiat fine citatione & defensione causa solennis, quam citatio requirit. Quod enim nullus contradictor compareat, id non faciat, ut judicium non sit soleane & contentiousum, & ut sententia data non sit dissimilita. Cujus tamen contrarium sentire videtur Garc. loc. cit. dum citato per hoc Sanch. de matrim. l. 3. d. 8. n. 6. ait: si vero dictus negotio esset extrajudicitalis, & absque strepitu & forma iudicij; quia fieret fine contradicte & coadjutore curiaz, seu fiscali, tunc totum potest fieri extra territorium sine licentia judicis illius; quia est voluntaria jurisdictionis; & ita, ut ait Garc. procedet, quod tradit Gonz. gl. 62. n. 8. posse Episcopum extra diœcesin instituere, & electiones confirmare & infirmare, contradictore non apparente.

PARAGRAPHVS IV.

A quo, & quibus danda confirmationis?

Quæstio 459. In genere à quo petenda & danda confirmationis?

1. R^Espondeo in genere primò: confirmare non nisi ad Superiorum spectat. Pass. de elect. c. 33. n. 159. citans pro hoc c. indemnitatibus. & c. fin. de elect. in 6. & clement. exi. de verb. signif. §. demum. Lott. l. 2. q. 18. n. 27. ubi: confirmationis subjectionem in persona electi necessario supponit, cum per Superiorum fiat; potestas enim confirmandi est auctoritas jurisdictionis. Vide dicta à nobis ad initium hujus cap.

2. Respondeo secundò: electus regulariter & de jure communis confirmandus à Superiori proximo, seu immediato ipsius electi, seu cui Ecclesia aut dignitas electiva immediata subiecta est. Barbos. juris Eccles. l. 1. c. 19. n. 1. & 2. Tamb. *de jure Abb. rom. 1. d. 6. q. 1. n. 1.* Laym. in qq. can. de elect. q. 107. Pirk. ad tit. de elect. n. 303. Pass. loc. cit. n. 58. citans Abb. in c. monach. de stat. monach. n. 10. Barb-

bos. ad c. cùm dilectus. n. 4. Biaz. in direct. elect. p. 5. c. 43. n. 6. Castellin. de elect. c. 14. n. 3. Sigism. de Bonon. de elect. dub. 44. n. 1. &c. Sic itaque prælati Episcopo inferiores non exempti ab Episcopo diœcesano, Episcopi ab Archi- Episcopo, seu Metropolitanus suo, Archi Episcopi à suo Primate, seu Patriarcha, Patriarcha à Papa confirmari debent, spectato nimis jure communis, praesertim antiquo. Pirk. loc. cit. Atque ita olim fiebat, dum antiquitus Episcopus à populo & Clero electus, vel ut dein factitium, à solo Collegio seu Capitulo canonorum, confirmabatur a Metropolitanu suo. Azor. p. 2. l. 3. c. 29. q. 1. usq; dum postmodum à tempore Bonifacii VIII. & Martini V. ob discordias & lites, quae in Episcoporum electionibus oriebantur, sublati electionibus, Ecclesiæ Patriarchales, Archi- Episcopales, Episcopales Sedes Apostolicae sibi reservavit, ut pater ex Extrav. ad regimen de prob. quæ reservatio dein regulæ quoque 2. Cancelleriarum universaliter inferra, concessa solem Regibus quibusdam potestate nominandi Episcopos, à Papa instituendos, aut etiam reliqua aounulis Ecclesiæ, (uti contingit in Ecclesiis Germania) potestate eos canonice eligendi.

3. Limitanda tamen etiam responsio; nisi aliud iure speciali, aut consuetudine cautum sit. Siquidem ex speciali privilegio vel consuetudine legitime præscripta potestas illa confirmandi ad alios, quam Superiores immediatos spectare potest. Pirk. loc. cit. n. 306. citans Tholos. tit. de elect. c. 19. n. 14. Pass. loc. cit. n. 69. citans Paul. de Eliaz. in rubric. de elect. n. 7.

Quæstio 460. In particulari, à quo hodiecum confirmandi sint Episcopi, ubi adhuc viget mos eos canonice eligendi, ut illa consuetudo servatur in Germania, & in qua, ut Pass. loc. cit. Trident. sess. 24. c. 1. nihil duxit innovandum?

1. R^Espondeo: eorum, et si immediatè subjecti sunt Metropolitanu suo, uti & Archi- Episcoporum ipsorum confirmatio spectat ad Sedem Apostolicam, quam Papa post exhibita examinis instituti testimonia conferre solet, & jubere, ut consecrentur, ut constat ex concordatis Germania, Azor. p. 2. l. 3. c. 29. q. 10. Laym. loc. cit. & in cap. postquam. de elect. n. 3. remittens ad Barbos. deposit. Epis. alleg. 27. n. 27. Pirk. cit. n. 305. Pass. cit. n. 70. citans Barbos. de off. Epis. p. 1. tit. 1. c. 4. n. 6. & Rotam in Trevirens. Abbat. 20. Nov. 1624. Reportari nihilominus etiam in Germania adhuc Episcopatus, v. g. in Salisburgeni Provincia ita subjectos Metropolitanæ Ecclesiæ, ut eorum Episcope à suis Capitalis electi à Salisburgeni Archi- Episcopo teneantur petere confirmationem, restatur Laym. in c. ne pro defedu. de elect. n. 6. in fine.

2. Posse etiam eosdem Episcopos, Archi Episcopos, alioque Praelatos exemptos à jurisdictione Ordinariorum, seu immediatè subjectos Papæ, existentes intra Legationis Provinciam confirmari à Legato de latere, ex officio scilicet Legationis, & absque speciali ad hoc mandato, tradunt Pirk. cit. num. 306. Pass. cit. num. 70. Laym. in cap. licet, de off. Leg. num. 1. extendens idipsum ad Legatos missos cum potestate Legati de latere hisce expressis: si Legatus à latere, vel cum potestate Legati de latere missus sit, Episcoporum aliquotimque Praelatorum Sedi Apostolice immediatè